

Тарас Жеплінський

Краків. Лондон. Рига. Сеул. Ці чотири міста були кандидатами для організації Світових Днів Молоді 2016. Але 28 липня 2013 року, звертаючись до двох мільйонів молодих паломників, які прибули в Ріо-де-Жанейро на зустріч із Вселенським Архиєреєм, папа Франциск оголосив, що через три роки він чекатиме їх у Кракові. Темою ж цього масштабного дійства було обрано одне із блаженств, виголошених Ісусом Христом під час нагірної проповіді: «Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя» (Мт 5, 7). І не випадково.

Там виростав папа. Там він полюбив молодь

«Тут, на цій землі, я народився. Тут, у Кракові, провів більшу частину мого життя [...] Тут я теж відчув ласку священничого покликання [...] Тут, у Вавельській катедрі, я був висвячений на єпископа» , – згадував св. Іван Павло II.

Будучи 18-літнім парубком, Кароль Войтила з батьком переїхав жити до Кракова. Там він здобув університетську освіту, там закінчив таємну митрополичу духовну семінарію, там був висвячений на священника, звідти відправився на студії до Риму, сюди ж повернувся для священничого служіння. Саме на краківських землях майбутній папа полюбив молодь і дуже багато часу присвячував праці з молодими людьми. Отець Кароль Войтила дуже радо погодився стати піонером «туристичного» душпастирства молоді: разом вони здійснювали походи в гори, плавали на байдарках, але головне – молилися. Молодий римо-католицький священник згуртовував молодь навколо Христа, і вона кожного дня о 6:00 приходила до храму на Службу Божу. Вони збиралися для святкування днів народжень та іменин та багато подорожували. Майбутній папа відкривав для кожного молодого християнина все нові й нові горизонти: «Йдеться про те, щоб вміти розмовляти про все: про фільми, про книжки, про свою роботу, про наукові дослідження і про джаз-бенд у відповідний спосіб» , – пояснював отець Кароль.

Дуже скоро молодий Войтила став єпископом, митрополитом, кардиналом. Але Господь не кликав його із Кракова. Тому митрополит продовжував активно душпастирювати в цьому місті, ні на мить не забуваючи про улюблену молодь. Він інтенсивно розвивав академічне душпастирство: провадив зустрічі та реколекції для студентів, сідав до

сповідальниці, щоб засвідчити їм потугу Божого милосердя, неодноразово фінансував літні табори та подібні душпастирські ініціативи. Але 16 жовтня 1978 року багато чого змінилося.

Цього дня вперше за 456 років папою римським став не італієць. Цього дня Господь покликав ревного краківського пастиря до іншого служіння. Щоправда, аби його звершити, кардинал Войтила змушений був покинути рідний Краків і оселитися в маленькому Ватикані. Цього дня Господь покликав краківського митрополита Кароля Войтилу стати на кормі Його Церкви і провадити її бурхливими хвилями життя, виконуючи служіння римського архієрея з іменем Івана Павла II.

Багато чого змінилося. Але як любив молодь митрополит, так продовжував її любити папа: «Ви є майбутнім світу! Ви є надією Церкви! Ви є моєю надією!» , – звертався він до молодих людей у першій своїй проповіді з вікна Апостольського Палацу.

«Це треба повторити!»

«Коли одного разу польський папа запропонував організувати Світові Дні Молоді, ніхто його у цьому не підтримав, – згадує один із ватиканських посадовців, – але папа був непохитний у своєму рішенні. Він стояв на своєму, бо хотів, щоб зустріч з молоддю була і катехизацією, і обміном досвідом» . Ініціатива Вселенського Архієрея таки змогла втілитися у життя – у Квітну Неділю 1984 року папа римський Іван Павло II зустрівся із молоддю на площі св. Петра у Ватикані. «Успіх був несподіваний, ніхто не сподівався, що прийде так багато молодих людей. Відправа Літургії була винятковою, а папа – щасливим», – стверджував Марчелло Бедесчі, голова Фонду Івана Павла II. Успіх папської ініціативи, в яку ніхто не вірив, дуже сильно здивував багатьох людей із оточення римського Архієрея. Однак яким великим було їхнє здивування, коли польський папа несподівано заявив: «Це треба повторити!»

Наступного року подібна зустріч знову відбулася і знов у Квітну Неділю. До Риму з'їхалося 350 тисяч молодих паломників з усього світу. «Уся Церква на всесвітньому рівні має бути все більше відданою підтримці молоді у їх клопотах і прагненнях, у їх відкритості і надіях для того, щоб відповісти на їх очікування і передати їм ту впевненість, якою є Христос», – заявив того дня папа Іван Павло II, започатковуючи хронологію Світових Днів Молоді.

Вже через два роки папа-паломник із мільйоном молодих людей відправився на край

світу, до аргентинського Буенос-Айреса, відвідати батьківщину кардинала Бергольйо, який через кілька десятків років розвиватиме пророчу ініціативу папи-поляка. Там папа запросив усіх паломників знову зустрітися через два роки в іспанському Сантьяго-де-Компостела, звідки вони вирушать до польської Ченстохови, потім – американського Денвера, тоді філіппінської Маніли, де на молитву з папою зберуться рекордні 4 000 000 людей. Опісля папа вирішить повернутися до Європи, у Францію, звідки знову вирушать до Риму, далі – аж за океан в Торонто, тоді знову зберуться в європейській Німеччині, а звідти вже з новим папою, «залізним кардиналом», полетять до австралійського Сіднею, щоб знову повернутися до сонячної Іспанії, в Мадрид, а опісля з папою-аргентинцем зібратися на бразильському пляжі Копакабана, над яким розкриватиме свої руки для обіймів молодих паломників з усього світу статуя Ісуса Христа. І саме там вони із нетерпінням очікуватимуть, які пригоди їх чекатимуть далі, куди вони, повні життєвих сил, подадуться цього разу, щоб засвідчити свою християнську віру в Бога й вірність Його настановам.

Краків. У 2016 році папа чекатиме нас, дорогі молоді паломники-українці, у польському Кракові, щоб ми за 260 км від українського кордону переконалися в тому, що блаженними є ті, хто чинить милосердя, і що лише вони його зазнають (пор. Мт 5, 7).

Тарас ЖЕПЛІНСЬКИЙ Пророча ініціатива//СЛОВО № 1 (65) 2016